

אָגעוועזשער
מ'קען סיכירער פויע-
אויסנאמם געזעצן זיין
א חל געווען, אין זי
זיך גערופן "קרעסטיא-
וועראאיספאָוועדאניא
זיי האבן געהאט די
בערזופארן פון איין
זיי, דאך האבן זיי זיך
ינגעווארצלט אין זיך

זיך ניט געמישט אין
עלכע האבן ניט קיין
עקאנאמישן און גייס-
שטורמדיקע יאָרן און
אינם לעבן פונם רר
ארה, ווען די אלטע לע-

גם רעאקציעס וועלכע פון
וועטן רעפובליק בא-
אין א געוויסער מאס
אינגער דור פון ניר-
וויסע נייגונג צום ניר-
עם בויאונג פאר רעאקציעס,
זיך אויסגעטיילט יונג-
בפאקן" און אינם בור-
דער עלטערער דור
סט אן די טראדיציעס
זע מעלאד נים אפגע-
רעגעס אן די ווידער-
דער פאר ניונג און

יט, זוכו מיטלען ניט
ו ווערן פון דער ארע-
דאס ניט היינטיקן
נאר דער פראצעס פון
זאועטישער ווירקלאכ-
פון דער ניער צייט

ר. אין רעליגיעז טעג
פאר גאט זוכער און
לע טראגערע פון איי-
ייער פאר אידישקייט.
זיי האבן אריבערגע-
און ווילן זיך דאך ניט
ניט זינגען דאס לעצ-
דאס שוואנען ליד.
("אימא")

ר, ירושלים

וזו ווייסן, אז מיט ווין
 א אין ארדישראל, מיט
 עלבן באדן אין באוויז
 זאלן און מיט ווין נאך
 צו פרינציפן) ריינע אר-
 טעלאנטיצע און איר
 בן באדן — מיט דעם
 יישער נאציאנאל פאנד
 לע באדייטונג דעם אי-
 דישראל, און דערמיט
 בעסטע און ויכערסטע,

שעני אין ארבעט אין
איר ארומ אין די ארבעט
פונדאמענט פאר דער
צו וועלכער מיר

עט פונ'ם אירישן נא-
שטערן דער גאנצער
ארייזשאל; אן באדן
פרייע אידישע איינ-
זאמער, איז ניטא קיין
ער ארבעט, איז ניטא
ישראל פאר אידישע
דישן פאליטישן איינ-
זאמער.

ט די שונאי ציון אין
זלים, איז אלזא דורכ-
דעם אידישן נאציא-
נאציסער נאציאנאלער
דער פאר גאנצער הארץ,
ז די הויפט אויפגאבע
הומאניטאט 17טן יארה

גור, אזוי פיערלאך,
ווי נאר מעגלאך, אז
דישן נאציאנאל פאנר
זיינען פאר אים און
פאלק די אינציקע
נטיע פאר דער זיכע
ר ציוניסטישער אויפ
אין ארץ ישראל ביז
די זעלע זאכן זענען

דער : ווער עס וואגט
דער ארבעט און די
בן פאנר, דערקלערט
אלס קעגנער פונ'ם
דער דאזיקער דער

וּפְאָר'ן אַרײַן נאָכצו
אָכקײט, ער זאל זײַן
כּטײַק אױפֿנאָכע קעג
ווייט ברייטער און
וועג שטעלע.
הענט — איז ביי אונז
א טאג זיך נישט פֿאַר
דאָס וואָס מען קען
ווערן אַרײַן געפֿירט.

[illegible]